

Sygn. akt II K 248/18

PR 3 Ds. 2.2018

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 lipca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Mogilnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Daniel Sobociński

Protokolant: st. sekr. sąd. Justyna Muzolf

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Inowrocławiu Andrzeja Nowaka

po rozpoznaniu 11 grudnia 2018 roku, 31 stycznia, 19 lutego, 22 lutego, 26 lutego, 2 kwietnia, 21 maja i 18 czerwca 2019 roku sprawy karnej

1. **A. K.**, syna F. i Z. z domu D., ur. (...) w miejscowości W.,

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 04 grudnia 2014 roku do 19 stycznia 2015 w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc jako kierownik budowy w ramach realizowania przez prowadzoną przez niego Firmę Budowlaną (...) A. K., zleconej przez Gminę S. inwestycji pod nazwą „(...) w P. i S. na Zakład (...)”, będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci kosztorysów powykonawczych oraz wpisów w dziennikach budowy i protokołach odbioru robót, poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- w dzienniku budowy nr (...) wydanym 09.12.2014 roku, dotyczącym zadania „(...)” w S. przy ul. (...), poprzez stwierdzenie, że wykonywał pracę w okresie od 17.12.2014 do 19.01.2015, podczas gdy roboty na tym obiekcie zakończono przed 04.12.2016 roku, to jest przed wydaniem dziennika budowy i uprawomocnieniem się decyzji o pozwoleniu na budowę,
- w protokołach odbioru robót budowlanych z 04.12.2014 roku i 12.12.2014 roku, poprzez potwierdzenie wykonania robót, których faktycznie nie wykonano lub w ilości mniejszej, niż wskazują na to kosztorysy powykonawcze z 28.10.2014 roku, 10.11.2014 roku, 01.12.2014 roku i 04.12.2014 roku, w których w I etapie prac, w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), zawyżono o 85 m długość wykonanego ogrodzenia działki, nie wykonano montażu tuneli foliowych, nie wykonano doprowadzenia instalacji c.o. do tuneli foliowych, nie wykonano rozprowadzenia instalacji c.o. w tunelach foliowych, zamontowano stolarkę okienną o powierzchni 6,258 m² zamiast 8.400 m², zawyżono powierzchnię dachu o 23 m², zawyżono długość rynien o 32 mb, zawyżono powierzchnię sufitów o 85 m², zawyżono powierzchnię ścian wewnętrznych o 116 m², zawyżono powierzchnię posadzek o 63 m², zawyżono powierzchnię elewacji o 76,9 m², zmieniono typ kotła c.o. i zawyżono jego cenę netto z montażem, nadto w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...), zamontowano inny typ grzejników, nie wykonano pochwyty na klatce schodowej, nie wykonano krzeselka o torze zakrzywionym dla osób niepełnosprawnych w klatce schodowej z piwnicy na parter, nie wykonano wszystkich instalacji sanitarnych, nie wykonano drzwi dwuskrzydłowych pomiędzy pomieszczeniami o.20/o.22, nie wykonano drzwi balkonowych w pomieszczeniach o.20 i o.22, nie wykonano zabezpieczenia p.poż. farbami pęczniejącymi konstrukcji stalowych dachu, stwierdzając jednocześnie, że roboty budowlane na obu obiektach zostały wykonane zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub

Inspektorami Nadzoru, i inwestycja odpowiada przeznaczeniu oraz jest gotowa do użytku z dniem 4 grudnia 2014, podczas gdy z dziennika budowy wynika, że wykonawca realizował jeszcze roboty budowlane w dniu 5 grudnia 2014, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S.,

- tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

II. w dniu 12 listopada 2015 roku w S., jako kierownik wyżej wymienionej budowy, w warunkach jak wyżej, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach końcowego (ostatecznego) odbioru robót i przekazania do użytkowania inwestycji z dnia 12.11.2015 roku, poprzez stwierdzenie, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru, podczas gdy część odebranych robót nie została faktycznie wykonana lub nie wykonana w ilości lub zakresie określonym w kosztorysie powykonawczym z dnia 30.11.2015 roku, w którym, pomimo ich wykazania, w II etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), nie wykonano podbudowy drogi dojazdowej z kruszywa łamanego gr. 15 cm, nie wykonano instalacji internetowej w budynku, powtórzono część robót związanych z elewacją, które zostały wykonane i zapłacone w I etapie (wyprawa elewacyjna – farba CT 15, wyprawa elewacyjna – masa CT 35), nie wykonano oświetlenia zewnętrznego terenu – lampa na wysięgniku szt. 2 oraz w II etapie, w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...), zawyżono długość ogrodzenia działki oraz wykonano ogrodzenie niższe o 50 cm, zawyżono ilość wykonanych krawężników betonowych drogowych (...), dwukrotnie przyjęto wykonanie takich samych czynności związanych z wykonaniem elewacji, wadliwie wyłożono taras ewakuacyjny deską tarasową, nie wykonano płyty fundamentowej oraz posadzki garażu blaszanego, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia na szkodę Gminy S.,

- tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

2. **K. Ś.**, syna M. i Z. z domu P., ur. (...) w J.

oskarżonego o to, że:

III. w okresie od 04 grudnia 2014 roku do 19 stycznia 2015 w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc jako inspektor nadzoru inwestorskiego z ramienia (...) uprawniony do nadzoru nad robotami budowlanymi związanymi z inwestycją pod nazwą „(...) w P. i S. na Zakład (...)” wykonywanymi przez (...) Firmę Budowlaną (...), i z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci odpowiednich wpisów w dziennikach budowy i protokołach odbioru robót, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- w dzienniku budowy nr (...) wydanym 09.12.2014 roku, dotyczącym zadania „(...) w S. przy ul. (...), poprzez stwierdzenie, że wykonywano pracę w okresie od 17.12.2014 do 19.01.2015, podczas gdy roboty na tym obiekcie zakończono przed dniem 04.12.2016 roku, to jest przed wydaniem dziennika budowy i uprawomocnieniem się decyzji o pozwoleniu na budowę,
- w protokołach odbioru robót budowlanych z 04.12.2014 roku i 12.12.2014 roku, poprzez potwierdzenie wykonania robót, których faktycznie nie wykonano lub w ilości mniejszej, niż wskazują na to kosztorysy powykonawcze z 28.10.2014 roku, 10.11.2014 roku, 01.12.2014 roku i 04.12.2014 roku, w których w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), zawyżono o 85 m długość wykonanego ogrodzenia działki, nie wykonano montażu tuneli foliowych, nie wykonano doprowadzenia instalacji c.o. do tuneli foliowych, nie wykonano rozprowadzenia instalacji c.o. w tunelach foliowych, zamontowano stolarkę okienną o powierzchni 6,258 m² zamiast 8.400 m², zawyżono powierzchnię dachu o 23 m², zawyżono długość rynien o 32 mb, zawyżono powierzchnię sufitów o 85 m², zawyżono powierzchnię ścian wewnętrznych o 116 m², zawyżono powierzchnię posadzek o 63 m², zawyżono powierzchnię elewacji o 76,9 m², zmieniono typ kotła c.o. i zawyżono jego cenę netto z montażem, nadto w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...), zamontowano inny typ grzejników, nie wykonano pochwytów na klatce schodowej, nie wykonano krzeselka o torze zakrzywionym dla

osób niepełnosprawnych w klatce schodowej z piwnicy na parter, nie wykonano wszystkich instalacji sanitarnych, nie wykonano drzwi dwuskrzydłowych pomiędzy pomieszczeniami 0.20/0.22, nie wykonano drzwi balkonowych w pomieszczeniach 0.20 i 0.22, nie wykonano zabezpieczenia p.poż. farbami pęczniejącymi konstrukcji stalowych dachu, stwierdzając jednocześnie, że roboty budowlane na obu obiektach zostały wykonane zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorami Nadzoru, i inwestycja odpowiada przeznaczeniu oraz jest gotowa do użytku z dniem 4 grudnia 2014, podczas gdy z dziennika budowy wynika, że wykonawca realizował jeszcze roboty budowlane w dniu 5 grudnia 2014, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S.,

- tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k.

IV. w dniu 12 listopada 2015 roku w S., jako inspektor nadzoru budowlanego, w warunkach jak wyżej, poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach końcowego (ostatecznego) odbioru robót i przekazania do użytkowania inwestycji z dnia 12.11.2015 roku, poprzez stwierdzenie, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru, podczas gdy część odebranych robót nie została faktycznie wykonana lub nie wykonana w ilości lub zakresie określonym w kosztorysie powykonawczym z 30.11.2015 roku, w którym, pomimo ich wykazania, w II etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), nie wykonano podbudowy drogi dojazdowej z kruszywa łamanego gr. 15 cm, nie wykonano instalacji internetowej w budynku, powtórzono część robót związanych z elewacją, które zostały wykonane i zapłacone w I etapie (wyprawa elewacyjna – farba CT 15, wyprawa elewacyjna – masa CT 35), nie wykonano oświetlenia zewnętrznego terenu – lampa na wysięgniku szt. 2 oraz w II etapie w obiekcie Zakłady (...) w P. przy ul. (...), zawyżono długość ogrodzenia działki oraz wykonano ogrodzenie niższe o 50 cm, zawyżono ilość wykonanych krawężników betonowych drogowych 15x30cm, dwukrotnie przyjęto wykonanie takich samych czynności związanych z wykonaniem elewacji, wadliwie wyłożono taras ewakuacyjny deską tarasową, nie wykonano płyty fundamentowej oraz posadzki garażu blaszanego, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia na szkodę Gminy S.,

- tj. o czyn z art. 271 § 1 k.k.

o r z e k a

1. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia opisanego wyżej w punkcie I czynu, tj. występku z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, z tym ustaleniem, że roboty na obiekcie w S. zakończono przed 4 grudnia 2014 roku, a nie jak wskazano przed 4 grudnia 2016 roku oraz, że obecna kwalifikacja czynu ciągle określona jest w art. 12 § 1 kk, i za to na podstawie art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37 a kk, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),
2. oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia opisanego wyżej w punkcie II czynu, tj. występku z art. 271 § 1 kk i za to na podstawie art. 271 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37 a kk, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),
3. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 2 kk, wymierza oskarżonemu A. K. karę łączną grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),
4. oskarżonego K. Ś. uznaje za winnego popełnienia opisanego wyżej w punkcie III czynu, tj. występku z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, z tym ustaleniem, że roboty na obiekcie w S. zakończono przed 4 grudnia 2014 roku, a nie jak wskazano przed 4 grudnia 2016 roku oraz, że obecna kwalifikacja czynu ciągle określona jest w art. 12 § 1 kk, i za to na podstawie art. 271 § 1 kk, w zw. z art. 12 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37 a kk, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),

5. oskarżonego K. Ś. uznaje za winnego popełnienia opisanego wyżej w punkcie IV czynu, tj. występku z art. 271 § 1 kk i za to na podstawie art. 271 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 37 a kk, wymierza oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),
6. na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 2 kk, wymierza oskarżonemu K. Ś. karę łączną grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej w kwocie 100 zł (sto),
7. wymierza oskarżonemu A. K. opłatę w kwocie 800 zł (osiemset), oraz obciąża 1/2 kosztów postępowania w sprawie, tj. w kwocie 2.538,60 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści osiem złotych 60 groszy)
8. wymierza oskarżonemu K. Ś. opłatę w kwocie 800 zł (osiemset), oraz obciąża 1/2 kosztów postępowania w sprawie, tj. w kwocie 2.538,60 zł (dwa tysiące pięćset trzydzieści osiem złotych 60 groszy).

Sygn. Akt II K 248/18

UZASADNIENIE

Prokuratura Rejonowa w Inowrocławiu wniosła do Sądu Rejonowego w Mogilnie akt oskarżenia, w którym oskarżyła:

A. K. o to, że:

I. W okresie od 4 grudnia 2014 roku do 19 stycznia 2015 roku w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc jako kierownik budowy w ramach realizowania przez prowadzoną przez niego firmę budowlaną (...) A. K., zleconej przez Gminę S. inwestycji pod nazwą „(...) w P. i S. na Zakład (...)”, będąc uprawnionym do wystawienia dokumentów w postaci kosztorysów powykonawczych oraz wpisów w dziennikach budowy i protokołach odbioru robót, poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- w dzienniku budowy nr (...) wydanym w dniu 9 grudnia 2014 roku dotyczącym zadania „(...)” w S. przy ul. (...), poprzez stwierdzenie, że wykonywał prace w okresie od 17 grudnia 2014 roku do 19 maja 2015 roku, podczas gdy roboty na tym obiekcie zakończono przed dniem 4 grudnia 2014 roku, to jest przed wydaniem dziennika budowy i uprawomocnieniem się decyzji o pozwoleniu na budowę,
- w protokołach odbioru robót budowlanych z 4 grudnia 2014 roku i 12 grudnia 2014 roku, poprzez potwierdzenie wykonania robót, których faktycznie nie wykonano lub wykonano w ilości mniejszej, niż wskazują na to kosztorysy powykonawcze z 28 października 2014 roku, 10 listopada 2014 roku, 1 grudnia 2014 roku i 4 grudnia 2014 roku, w których w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), zawyżono o 85 m długość wykonanego ogrodzenia działki, nie wykonano montażu tuneli foliowych, nie wykonano doprowadzenia instalacji c.o. do tuneli foliowych, nie wykonano rozprowadzenia instalacji c.o. w tunelach foliowych, zamontowano stolarkę okienną o powierzchni 6.258 m² zamiast 8.400 m², zawyżono powierzchnię dachu o 23 m², zawyżono długość rynien o 32 mb, zawyżono powierzchnię sufitów o 85 m², zawyżono powierzchnię ścian wewnętrznych o 116 m², zawyżono powierzchnię posadzek o 63 m², zawyżono powierzchnię elewacji o 76,9 m², zmieniono typ kotła c.o. i zawyżono jego cenę netto z montażem, nadto w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...) zamontowano inny typ grzejników, nie wykonano pochwyty na klatce schodowej, nie wykonano krzeselka o torze zakrzywionym dla osób niepełnosprawnych w klatce schodowej z piwnicy na parter, nie wykonano wszystkich instalacji sanitarnych, nie wykonano drzwi dwuskrzydłowych pomiędzy pomieszczeniami 0.20/0.22, nie wykonano drzwi balkonowych w pomieszczeniach 0.20 i 0.22, nie wykonano zabezpieczenia przeciwpożarowego farbami pęczniejącymi konstrukcji stalowych dachu, stwierdzając jednocześnie, że roboty budowlane na obu obiektach zostały wykonane zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru i inwestycja odpowiada przeznaczeniu oraz jest gotowa do użytku z dniem 4 grudnia 2014 roku, podczas gdy z dziennika budowy wynika, że wykonawca realizował jeszcze roboty budowlane

w dniu 5 grudnia 2014 roku, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S.- tj. o czyn z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

II. W dniu 12 listopada 2015 roku w S., jako kierownik w/w budowy, w warunkach jak wyżej, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach końcowego (ostatecznego) odbioru robót i przekazania do użytkowania inwestycji z dnia 12 listopada 2015 roku, poprzez stwierdzenie, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru, podczas gdy część odebranych robót nie została faktycznie wykonana lub nie wykonana w ilości lub zakresie określonym w kosztorysie powykonawczym z dnia 30 listopada 2015 roku, w którym pomimo ich wykazania, w II etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...) nie wykonano podbudowy drogi dojazdowej z kruszywa łamanego gr. 15 cm, nie wykonano instalacji internetowej w budynku, powtórzono część robót związanych z elewacją, które zostały wykonane i zapłacone w I etapie (wyprawa elewacyjna – farba (...), wyprawa elewacyjna – masa CT 35), nie wykonano oświetlenia zewnętrznego terenu – lampa na wysięgniku 2 sztuki, oraz w II etapie w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...) zawyżono długość ogrodzenia działki oraz wykonano ogrodzenie niższe o 50 cm, zawyżono ilość wykonanych krawężników betonowych drogowych 15x30 cm, dwukrotnie przyjęto wykonanie takich samych czynności związanych z wykonaniem elewacji, wadliwie wyłożono taras ewakuacyjny deską tarasową, nie wykonano płyty fundamentowej oraz posadzki garażu blaszanego, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S. – tj. o czyn z art. 271 § 1 kk

K. Ś. o to, że:

III. w okresie od 4 grudnia 2014 roku do 19 stycznia 2015 roku w S., działając w warunkach czynu ciągłego, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, będąc jako inspektor nadzoru inwestorskiego z ramienia (...) uprawniony do nadzoru nad robotami budowlanymi związanymi z inwestycją pod nazwą „(...)w P. i S. na Zakład (...)”, wykonywanymi przez (...) Firmę Budowlaną (...) i z tego tytułu uprawnionym do wystawienia dokumentu w postaci odpowiednich wpisów w dziennikach budowy i protokołach odbioru robót, poświadczył nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne:

- w dzienniku budowy nr (...) wydanym w dniu 9 grudnia 2014 roku dotyczącym zadania „(...)” w S. przy ul. (...), poprzez stwierdzenie, że wykonywał prace w okresie od 17 grudnia 2014 roku do 19 maja 2015 roku, podczas gdy roboty na tym obiekcie zakończono przed dniem 4 grudnia 2016 roku, to jest przed wydaniem dziennika budowy i uprawomocnieniem się decyzji o pozwoleniu na budowę,
- w protokołach odbioru robót budowlanych z 4 grudnia 2014 roku i 12 grudnia 2014 roku, poprzez potwierdzenie wykonania robót, których faktycznie nie wykonano lub wykonano w ilości mniejszej, niż wskazują na to kosztorysy powykonawcze z 28 października 2014 roku, 10 listopada 2014 roku, 1 grudnia 2014 roku i 4 grudnia 2014 roku, w których w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...), zawyżono o 85 m długość wykonanego ogrodzenia działki, nie wykonano montażu tuneli foliowych, nie wykonano doprowadzenia instalacji c.o. do tuneli foliowych, nie wykonano rozprowadzenia instalacji c.o. w tunelach foliowych, zamontowano stolarkę okienną o powierzchni 6.258 m² zamiast 8.400 m², zawyżono powierzchnię dachu o 23 m², zawyżono długość rynien o 32 mb, zawyżono powierzchnię sufitów o 85 m², zawyżono powierzchnię ścian wewnętrznych o 116 m², zawyżono powierzchnię posadzek o 63 m², zawyżono powierzchnię elewacji o 76,9 m², zmieniono typ kotła c.o. i zawyżono jego cenę netto z montażem, nadto w I etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...) zamontowano inny typ grzejników, nie wykonano pochwyty na klatce schodowej, nie wykonano krzeselka o torze zakrzywionym dla osób niepełnosprawnych w klatce schodowej z piwnicy na parter, nie wykonano wszystkich instalacji sanitarnych, nie wykonano drzwi dwuskrzydłowych pomiędzy pomieszczeniami 0.20/0.22, nie wykonano drzwi balkonowych w pomieszczeniach 0.20 i 0.22, nie wykonano zabezpieczenia przeciwpożarowego farbami pęczniejącymi konstrukcji stalowych dachu, stwierdzając jednocześnie, że roboty budowlane na obu obiektach zostały wykonane zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru i inwestycja odpowiada przeznaczeniu oraz jest gotowa do użytku z dniem

4 grudnia 2014 roku, podczas gdy z dziennika budowy wynika, że wykonawca realizował jeszcze roboty budowlane w dniu 5 grudnia 2014 roku, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S. - tj. o czyn z art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 kk.

IV. w dniu 12 listopada 2015 roku w S., jako inspektor nadzoru budowlanego, w warunkach jak wyżej, poświadczyl nieprawdę co do okoliczności mających znaczenie prawne w protokołach końcowego (ostatecznego) odbioru robót i przekazania do użytkowania inwestycji z dnia 12 listopada 2015 roku, poprzez stwierdzenie, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru, podczas gdy część odebranych robót nie została faktycznie wykonana lub nie wykonana w ilości lub zakresie określonym w kosztorysie powykonawczym z dnia 30 listopada 2015 roku, w którym pomimo ich wykazania, w II etapie prac w obiekcie Zakładu (...) w S. przy ul. (...) nie wykonano podbudowy drogi dojazdowej z kruszywa łamanego gr. 15 cm, nie wykonano instalacji internetowej w budynku, powtórzono część robót związanych z elewacją, które zostały wykonane i zapłacone w I etapie (wyprawa elewacyjna – farba (...), wyprawa elewacyjna – masa CT 35), nie wykonano oświetlenia zewnętrznego terenu – lampa na wysięgniku 2 sztuki, oraz w II etapie w obiekcie Zakładu (...) w P. przy ul. (...) zawyżono długość ogrodzenia działki oraz wykonano ogrodzenie niższe o 50 cm, zawyżono ilość wykonanych krawężników betonowych drogowych 15x30 cm, dwukrotnie przyjęto wykonanie takich samych czynności związanych z wykonaniem elewacji, wadliwie wyłożono taras ewakuacyjny deską tarasową, nie wykonano płyty fundamentowej oraz posadzki garażu blaszanego, co miało wpływ na wypłatę nienależnego świadczenia, działając na szkodę Gminy S. – tj. o czyn z art. 271 § 1 kk

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Gmina S. dysponowała nieruchomościami zabudowanymi położonymi w S. przy ul. (...) i w P. przy ul. (...). W obiektach tych w 2014 roku zamierzała utworzyć Zakład (...). Inwestycja miała być współfinansowana ze środków (...), przy czym umowa miała zostać zawarta pomiędzy Gminą S., a Województwem (...). Przedmiotowa umowa nr (...) (...) (...) została zawarta 23 września 2014 roku. Zgodnie z umową łączny koszt utworzenia zakładu wynosił 5.745.318,00 zł, w tym środki pochodzące z (...) wynosiły 3.256.518,00 zł. Środki Gminy S. wynosiły 2.488.800,00 zł, w tym 2.208.800,00 zł stanowiły wartość nieruchomości, w których zakład aktywności zawodowej miał się mieścić. Wynika z tego, że Gmina S. jako swój wkład w inwestycję przekazywała nieruchomości, a koszt remontów budynków, ich przystosowania i wyposażenia miał zostać pokryty z uzyskanej dotacji. Rodziło to problemy tej natury, że zakres prac musiał być dostosowany do wysokości dotacji, która miała pokryć wydatki z tym związane, a wysokość dotacji warunkowana była też wysokością wkładu własnego. Gmina S. już przed podpisaniem umowy podjęła czynności faktyczne mające na celu przygotowanie planowanej inwestycji. Osobą upoważnioną do przygotowania inwestycji z ramienia (...) został M. D. (1) S. Ośrodka Szkolno – (...) w S., który także został upoważniony do przeprowadzenia postępowania ofertowego na wykonawcę stosownej dokumentacji. 10 kwietnia 2014 roku powołany został zespół do spraw przygotowania dokumentacji związanej z inwestycją – preliminarzy asortymentowych (k. 77). 5 maja 2014 roku M. P. (1), zlecił S. K. wykonanie dokumentacji kosztorysowej dotyczącej zmian sposobu użytkowania nieruchomości w S. i w P. na Zakład (...), celem przedłożenia tej dokumentacji w Urzędzie Marszałkowskim w T. (k. 39). Umowę o wykonanie dokumentacji projektowo – kosztorysowej dotyczącej przedmiotowej inwestycji podpisano 20 sierpnia 2014 roku. W umowie wskazano, że S. K. wykona przedmiot zamówienia i dokumentację przedłoży w terminie do 25 września 2014 roku (k. 40-41). Aneks z 25 września 2014 roku zmieniono termin wykonania projektów na 21 listopada 2014 roku (k. 42). Rada Miejska w S. na mocy uchwały nr (...) z 1 lipca 2014 roku utworzyła Zakład (...) z siedzibą w P. i nadała tej jednostce statut. Gmina S. 23 września 2014 roku zawarła z Województwem (...) umowę numer (...) (...) (...) o dofinansowanie ze środków (...) kosztów utworzenia i działania Zakładu w P. i S.. Umowa zakładała zakończenie robót budowlanych do 15 listopada 2014 roku i rozliczenia kosztów do 30 listopada 2014 roku. Terminy te zostały zmienione na podstawie podpisanych aneksów i ustalono termin zakończenia prac na 30 listopada 2015 roku i rozliczenia 5 grudnia 2015 roku. Gmina pierwotnie zobowiązała się do uruchomienia działalności Zakładu do 27 grudnia 2014 roku, a po aneksowaniu umowy do 1 grudnia 2015 roku.

S. K. już 25 maja 2014 roku opracował projekt budowlany w zakresie przebudowy i zmiany sposobu użytkowania budynku gastronomiczno – noclegowego w P. na Zakład (...). Z opracowań wynikało, że koszt remontów znacznie

przewyższy kwoty, którymi Inwestor miał dysponować. Powodowało to wyłączenia z projektu części prac, jak chociażby wymiany dachu na obiekcie w P.. Inwestor – Gmina S. złożyła 17 września 2014 roku wniosek do Starostwa Powiatowego w M. o wydanie pozwolenia na przebudowę, przedkładając między innymi wskazany projekt budowlany. Do projektu tego dołączone były również inne projekty sporządzone przez specjalistów w innych branżach. Starosta (...) decyzją nr (...) z 13 października 2014 roku dotyczącą nieruchomości w P. i decyzją nr (...) z 3 grudnia 2014 dotyczącą nieruchomości w S. zatwierdził projekty budowlane i udzielił zezwolenia na przebudowę i zmianę sposobu użytkowania przedmiotowych nieruchomości w P. i S.. Decyzja nr (...) stała się ostateczna 28 października 2014 roku, a decyzja nr (...) stała się ostateczna 18 grudnia 2014 roku, przy czym 8 grudnia 2014 roku nadano jej rygor natychmiastowej wykonalności. Kosztorysy i projekt budowlany sporządzony przez S. K. nie dotyczyły przebudowy dachu na obiekcie w P., pomimo konieczności jego remontu. S. K. zaniechał wykonania dokumentacji na żądanie M. P. (2). Projekt w tym zakresie został wykonany w osobnym zleceniu z 23 października 2014 roku, a zatwierdzony został przez Starostę (...) decyzją z 20 listopada 2014 roku numer (...) o zatwierdzeniu dodatkowego projektu budowlanego, która stała się ostateczna 5 grudnia 2014 roku. Remont dachu zlecono firmie (...) w odrębnym zamówieniu.

Postępowanie przetargowe przeprowadzono we wrześniu i październiku 2014 roku. Pierwsze postępowanie ogłoszone 25 września 2014 roku zostało unieważnione 10 października 2014 roku z uwagi na brak oferentów. 15 października 2014 roku opublikowano ponowne ogłoszenie o zamówieniu. W postępowaniu wpłynęła jedna oferta, którą złożył A. K. i oferta ta została przyjęta. Gmina S. jako Inwestor zawarła 3 listopada 2014 roku z A. K. jako Wykonawcą umowę numer (...) na wykonanie zamówienia. Zgodnie z § 4 ust. 1 umowy, wykonanie przedmiotu zamówienia miało nastąpić od daty podpisania umowy do 15 listopada 2014 roku. Zgodnie z § 5 ust. 1 Umowy wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy strony ustaliły na kwotę 1.499.869,36 zł brutto i kwota ta wynikała z kosztorysu ofertowego według cen jednostkowych. Aneks z 3 listopada 2014 roku strony zmieniły termin wykonania zamówienia i nowy termin ustaliły na 4 grudnia 2014 roku.

Następnie 10 listopada 2014 roku Gmina S. podpisała z A. K. umowę na roboty budowlane numer (...), której przedmiotem było wykonanie prac związanych z rozbiorą starego dachu i wykonanie w całości nowych instalacji w umowie wskazanych, między innymi elektrycznej, CO, a także montaż okien i windy zewnętrznej. Koniec prac ustalono na 4 grudnia 2014 roku.

Gmina S. zawarła także 23 września 2015 roku z A. K. umowę nr (...), której przedmiotem było wykonanie zamówienia pod nazwą zmiana sposobu użytkowania budynku gastronomiczno – noclegowego w P. przy ul. (...) oraz zmiana sposobu użytkowania istniejącego budynku gospodarczego w S. przy ul. (...) na Zakład (...) ETAP II. Termin zakończenia prac ustalono na 31 października 2015 roku. Zakres prac wskazano w załączniku do umowy. Ponadto 17 października 2015 roku zawarto umowę na roboty dodatkowe nr (...), dotyczącą tych samych inwestycji w P. i S., gdzie szczegółowy zakres robót wskazano w § 1 umowy, z terminem wykonania w okresie od 17 do 30 października 2015 roku.

Z ramienia inwestora inspektorem nadzoru inwestorskiego został K. Ś., a kierownikiem budowy A. K..

Starostwo Powiatowe w M., co do pozwolenia na budowę numer (...) z 13 października 2014 roku, wydało 28 października 2014 roku dziennik budowy numer (...) dotyczący robót w P.. W dzienniku tym wskazano, że wykonawcą będzie firma (...) z siedzibą w S., kierownikiem budowy wskazany został A. K., Inspektorem Nadzoru Inwestorskiego wskazano K. Ś.. Odpowiednie wpisy o objęciu przez nich funkcji datowane są na 5 listopada 2014 roku, z tą też datą zgodnie z wpisami miano rozpocząć roboty. Natomiast wpis o zakończeniu robót i z prośbą o wyznaczenie terminu odbioru, dokonany został przez A. K. 5 grudnia 2014 roku (strona 6 dziennika). Z datą 5 grudnia 2014 roku K. Ś. wpisał do dziennika, iż potwierdza wykonanie prac zgodnie z (wpis nieczytelny). Dalsze wpisy datowane są od 1 października 2015 roku i dotyczą drugiego etapu prac. Jednocześnie z wpisów w dzienniku budowy wynika, że 1 grudnia 2014 roku trwały roboty instalacyjne wodno – kanalizacyjne, CO oraz elektryczne i wykonano wylewki betonowe posadzkowe. Następnie 3 grudnia 2014 roku wpisano, że przystąpiono do osadzania stolarki aluminiowej i stalowej – okien, włazu i drzwi. Inspektor nadzoru K. Ś. wpisał 4 grudnia 2014 roku, iż dokonał kontroli prac, między innymi sprawdził zbrojenie ścianek podjazdu dla niepełnosprawnych i dał zgodę na betonowanie, przy czym zwracał uwagę na spadki

temperatur i konieczność ochrony elementów zabetonowanych przed mrozem. A. K. 5 grudnia 2014 roku dokonał wpisów o kontynuowaniu robót wykończeniowych, tj. robót płytkarskich, malarskich i montażu stolarki drzwiowej, a K. Ś. dokonał wpisu o kontrolowaniu budowy i niestwierdzeniu uwag. Jak wyżej wskazano, następnie z tą samą datą A. K. zgłosił zakończenie robót. Wykonanie takiego zakresu prac w takim terminie było nierealne.

Natomiast co do pozwolenia na budowę numer (...) z 3 grudnia 2014 roku, Starostwo Powiatowe w M. wydało dziennik budowy 9 grudnia 2014 roku numer (...) dotyczący robót w S.. Wykonawcą również jest firma (...), Kierownikiem Budowy A. K. a Inspektorem nadzoru inwestorskiego K. Ś.. Przejęcie placu budowy i rozpoczęcie prac datowane jest na 17 grudnia 2014 roku. Kolejne wpisy dotyczą zakresu wykonywanych prac na budowie, które miały się toczyć do 19 stycznia 2015 roku. Kolejny wpis datowany jest na 1 października 2015 roku i wskazuje, że toczą się prace związane z niwelacją terenu i ułożeniem tynków zewnętrznych elewacji. Wpisami z 26 października 2015 roku potwierdzono zakończenie prac.

Wpisy w dziennikach budowy dokonywane w październiku 2015 roku były związane z drugim etapem prac zleconych przez Inwestora Gminę S., które firma (...) wykonywała na mocy umowy zawartej 17 października 2015 roku numer (...) na roboty budowlane.

Prace budowlane w P. i S. były prowadzone niezależnie od podpisanych umów o roboty budowlane, a wpisy w dziennikach budowy wydanych do przedmiotowych inwestycji, nie odzwierciedlały faktycznie wykonanych czynności i dat ich wykonania. Ponadto sporządzane protokoły częściowego odbioru robót, jak i protokoły końcowego odbioru robót także nie odzwierciedlały rzeczywiście wykonanych prac i etapu robót.

Gmina S. dokonała odbioru robót. Komisja powołana przez inwestora w składzie (...), A. K., A. C. (1) i K. Ś. 4 grudnia 2014 roku dokonała końcowego (ostatecznego) odbioru robót wynikających z umowy numer (...) z 3 listopada 2014 roku, odebrała obiekt od wykonawcy i przekazała go do użytkowania Inwestorowi – Gminie S.. Na okoliczność tą sporządzono protokół. W protokole potwierdzono, że faktyczny termin zakończenia robót nastąpił 3 grudnia 2014 roku oraz że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową, wraz ze zmianami wprowadzonymi w fazie realizacji i uzgodnionymi z Inwestorem lub Inspektorem Nadzoru. Ponadto Komisja stwierdziła, że inwestycja odpowiada przeznaczeniu i jest gotowa do użytku. Członkowie Komisji protokół podpisali.

A. K. pismem z 5 grudnia 2014 roku zgłosił Inwestorowi – Gminie S., zakończenie robót budowlanych wykonanych zgodnie z umową nr (...) z 3 listopada 2014 roku i wniósł o wyznaczenie terminu odbioru. Tego samego dnia Burmistrz S. poinformował A. K., że termin odbioru robót nastąpi 1 grudnia 2014 roku.

Komisja w składzie (...), K. Ś., M. K. i A. C. (2) dokonała 12 grudnia 2014 roku odbioru robót i sporządziła protokół, w którym potwierdziła, że roboty wykonywane były od 3 listopada 2014 roku do 5 grudnia 2014 roku. Komisja nie wniosła zastrzeżeń i uwag i uznała roboty za odebrane.

Odnosnie prac wykonanych w II etapie, na podstawie umowy z 23 września 2015 roku numer (...) odbiorów dokonano protokołem z 12 listopada 2015 roku. Protokół sporządzili E. M., A. K., T. P. i K. Ś.. W protokole wskazane osoby stwierdziły, że roboty rozpoczęto 8 października 2015 roku, a zakończono 28 października 2015 roku, a przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową oraz ze zmianami uzgodnionymi z Inwestorem. Komisja potwierdziła, że inwestycja jest gotowa do użytku, wykonane roboty zostały uznane pod względem technicznym za ostatecznie odebrane, a inwestycja przekazana do użytku. W protokole szczegółowo w punktach od 1 do 31, wskazano przedmiot odbioru. W załączniku wyliczono usterki, które wykonawca zobowiązany był usunąć, przy czym zastrzeżono, że nie mają wpływu na odbiór końcowy.

Odbioru robót wynikających z umowy z 17 października 2015 roku numer (...) dokonano 12 listopada 2015 roku. Komisja składała się z E. M., J. M. (1), A. K., T. P. i K. Ś.. W protokole w punktach od 1 do 18 szczegółowo wskazano zakres odbioru. Potwierdzono, że przedmiot umowy został wykonany zgodnie z umową i dokumentacją projektową

z uwzględnieniem zmian zaakceptowanych przez Inwestora. Komisja stwierdziła ostateczny odbiór prac i przekazała inwestycję do użytku.

Rozliczenie Wykonawcy z Inwestorem za realizację robót określały podpisane umowy. Wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu umowy numer (...) określone w § 5 ust. 1 umowy wynosiło brutto 1.180.287,75 zł. Wynagrodzenie było określone zgodnie z kwotą określoną w kosztorysie ofertowym według cen jednostkowych. Jednocześnie zgodnie z § 5 ust. 3 umowy zastrzeżono, że podana wartość jest wartością szacunkową i stanowi górną granicę wartości. Ceny jednostkowe w kosztorysie ofertowym pozostają stałe. Ponadto wartość umowna dla robót wymienionych w § 1 umowy w okresie jej trwania, nie może przekroczyć kwoty określonej w ust. 2 niniejszego paragrafu. Zgodnie z ust. 6 podane w kosztorysie ofertowym ilości są ilościami szacunkowymi. W § 6 umowy określono zasady wypłaty wynagrodzenia. W ust. 1 wskazano, że wynagrodzenie Wykonawcy będzie rozliczane na podstawie faktur Vat wystawionych przez Wykonawcę, za roboty protokolarnie odebrane, potwierdzone przez Inspektora nadzoru i zatwierdzone przez Zamawiającego. Zgodnie z ust. 2 umowy dokumentem potwierdzającym prawidłową realizację robót określonych w umowie są protokoły częściowe i protokół ostateczny odbioru wykonanych robót wraz z dokumentacją powykonawczą wykonaną przez Wykonawcę. Zgodnie z ust. 3 § 6 umowy, wynagrodzenie za roboty stanowić będzie wynik iloczynu wykonanych robót i cen jednostkowych podanych w kosztorysie ofertowym stanowiącym załącznik do oferty Wykonawcy. Z zapisów umownych wynika więc, że wynagrodzenie dla Wykonawcy mogło być wypłacane etapami, po wykonaniu i odbiorze poszczególnych robót. Poza fakturą Vat, dokumentem stanowiącym podstawę do wypłaty wynagrodzenia był również protokół częściowego albo ostatecznego odbioru prac, który to protokół potwierdzał także prawidłową realizację robót. Dodatkowo zgodnie z umową wskazane tam wynagrodzenie za roboty budowlane było wynagrodzeniem szacunkowym i jednocześnie maksymalnym. Oznacza to, że Wykonawca mógł otrzymać wynagrodzenie mniejsze niż wynikające z oferty w sytuacji gdyby okazało się, że zakres robót był mniejszy. Wynika to wprost z § 6 ust. 3 Umowy gdzie wskazano, że wynagrodzenie za roboty stanowić będzie wynik iloczynu wykonanych robót i cen jednostkowych podanych w kosztorysie ofertowym. Ceny jednostkowe były stałe. Zmienne były ilości wykonanych robót. Skoro tak, to do prawidłowego wyliczenia wynagrodzenia, konieczne było dokonanie ustaleń w zakresie rzeczywistej ilości i zakresu wykonanych przez Wykonawcę prac. Temu miały służyć protokoły powykonawcze. Skoro w protokołach częściowego odbioru robót oraz w protokołach ostatecznego odbioru robót wskazywano, że roboty wykonano zgodnie z projektem to faktycznie dawało to podstawę do przyjęcia, że ilość wykonanych prac jest zgodna z kosztorysem ofertowym, co nie było prawdą.

Tożsame zapisy znajdują się w umowie na roboty budowlane nr (...) z 10 listopada 2014 roku, umowy nr (...) z 23 września 2015 roku, umowy na roboty budowlane nr (...) z 17 października 2015 roku. Mechanizm ustalania i wypłaty wynagrodzenia w każdej z umów był podobny.

W toku postępowania biegły z dziedziny budownictwa T. S. sporządził opinię, w której dokonał szczegółowej analizy zgromadzonej dokumentacji z przebiegu realizacji inwestycji i porównał ją z zakresem rzeczywiście wykonanych prac. Wskazał prace faktycznie wykonane oraz prace których wykonawca nie wykonał, a które zgodnie z dokumentacją wykonać powinien, nadto wskazał na roboty które nie zostały wykonane, a które zostały wykazane za wykonane i za które wykonawca otrzymał wynagrodzenie. Opinia biegłego jest jasna i precyzyjna. Brak podstaw do jej kwestionowania. Dlatego też sąd przyjął wnioski opinii za prawdziwe i stanowiące podstawę do ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Nie ma konieczności w tym miejscu precyzyjnego przytaczania tych nieprawidłowości w dokumentacji z inwestycji albowiem są szczegółowo określone w opinii i sąd uznał, że nieprawidłowości te (wskazane następnie w treści zarzutów oskarżonych) faktycznie wystąpiły.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, tj. wyjaśnień oskarżonego K. Ś. k. 237-238, zeznań świadków D. G. k. 34-35, 294v, S. K. k. 37-38, 293-294, P. M. k. 46-47, 294v, J. M. (2) k. 49-50, 295, K. S. (1) k. 52-53, 292-293, G. P. k. 55-56, 293, G. K. k. 58-59, 295v-296, P. K. k. 61-62, 310-311, K. S. (2) k. 64-65, 311, M. P. (2) k. 67-68, 311-312, 313, M. T. k. 87-88, 313v, M. D. (2) k. 92, 312v-313, A. W. k. 94, 313v, R. N. k. 98, 313, T. P. k. 188, 305, J. M. (1) k. 191, 304v-305, A. C. (2) k. 193, 306, M. K. k. 196, 306-307, E. M. k. 218-219, 315-316, T. S. k. 316-317, B. P. k. 339v i dowodów z dokumentów: zlecenie k. 39, umowa nr (...) k. 40-42, pismo k. 43, 44, pisma (...) k. 100, opinii biegłego z dziedziny budownictwa k. 105-181, decyzji k. 206-210,

211-215, pismo k. 216, karty karnej k. 228, 229, 323-324, opinii uzupełniającej biegłego k. 231-233, pisma z UM k. 325-327, dzienników budowy nr (...) i numer (...), nadto dowodów z dokumentów znajdujących się w załącznikach – segregator nr 1 – w szczególności: wystąpienie pokontrolne NIK k. 1-17, opinia biegłego k. 18-61, decyzja nr (...) o zatwierdzeniu projektu budowlanego k. 125-126, decyzja z 20 listopada 2014 roku k. 127, decyzja nr (...) k. 128-129, postanowienie k. 130, decyzja z 12 października 2015 roku k. 131, dokumentacji księgowej k. 160-165, notatki z kontroli k. 166-169, wezwaniu k. 170-174, umowy nr (...) k. 175-181, aneksu nr (...) k. 182, umowy nr (...) k. 183-188, umowy nr (...) k. 189-195, umowy na roboty dodatkowe nr (...) k. 196-202, zgłoszenie zakończenia robót z 5 grudnia 2014 roku k. 203, protokół końcowego odbioru robót z 4 grudnia 2014 roku k. 204, protokół końcowego odbioru robót do umowy na roboty dodatkowe z 4 grudnia 2014 roku k. 205, protokół – korekta protokołu z 4 grudnia 2014 roku k. 206, protokołu odbioru wykonanych robót z 12 grudnia 2014 roku k. 207, korekty protokołu z 4 sierpnia 2015 roku k. 208, zawiadomienie o terminie odbioru k. 209, protokół z 12 listopada 2015 roku k. 210-213, protokół odbioru robót dodatkowych z 12 listopada 2015 roku k. 214-215; segregator nr 2 – w szczególności: dokumentacja księgowa k. 1-80, protokół oględzin k. 81-139, dokumentacji przetargowej k. 140-168, dokumentacji budowlanej k. 169-243; dokumentacji zgromadzonej przez Urząd Marszałkowski stanowiącej załącznik nr 3 k. 1-239.

Oskarżony A. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów i skorzystał z przysługującego prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Oskarżony K. Ś. również nie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów. W toku postępowania sądowego skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień. Podtrzymał wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżony przesłuchany wyjaśnił, że umowa na wykonanie była umową ryczałtową, co oznacza, że wykonawca miał podaną cenę za wykonanie zadania. Kosztorysy powykonawcze nie miały żadnego znaczenia przy cenie ryczałtowej. Odnośnie prac, które według biegłego nie zostały wykonane, oskarżony przyznał, że faktycznie mogło tak być. Podnosił, że nie miało to znaczenia przy rozliczeniu z uwagi na wynagrodzenie ryczałtowe, a ponadto, że wykonanych zostało dużo prac zamiennych i dodatkowych. Oskarżony przyznał, że w dzienniku budowy (...) daty wykonanych prac nie odpowiadały prawdzie i zgodził się w tym zakresie z biegłym. Przyznał także, że wynagrodzenie za część robót otrzymał w terminie późniejszym pomimo, że roboty były wykonane w okresie pierwszego etapu. Przyznał także, że protokoły odbioru robót zawierają nieprawdę co do terminów zakończenia prac. (k. 237-238).

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego w zakresie, w którym znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, a w szczególności w opinii biegłego. Nie przyznanie się do popełnienia zarzucanego czynu uznać należy za przyjętą linię obrony. Z wyjaśnień oskarżonego wynika bowiem, że faktycznie dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów i faktu tego nie neguje. Jednocześnie nie ma podstaw do kwestionowania wyjaśnień oskarżonego, co do okoliczności wykonywanych prac zamiennych i dodatkowych. Przy czym okoliczności te w niniejszej sprawie nie mają pierwszorzędno znaczenia, z uwagi na treść zarzutu postawionego oskarżonemu. Mianowicie sprawa dotyczy poświadczania nieprawdy w konkretnych dokumentach, a nie dotyczy rozliczeń związanych z przeprowadzoną inwestycją. W tym kontekście negowanie przez oskarżonego, że zaniechanie wykonania niektórych robót nie miało wpływu na wynagrodzenie nie ma znaczenia.

Przechodząc do analizy zgromadzonego materiału dowodowego w pierwszej kolejności wskazać należy, że sposób przeprowadzenia inwestycji przez Gminę S. może być uznany za wzorcowy przykład jak nie planować i nie przeprowadzać tego rodzaju inwestycji. Nie jest rolą sądu w niniejszym postępowaniu dokonywanie oceny całości przedsięwzięcia, a tylko ocena zdarzenia w zakresie postawionych oskarżonemu zarzutów, nie mniej jednak nie budzi wątpliwości sądu, że cały proces inwestycyjny przeprowadzany był chaotycznie, bez planu i bez odpowiedniego nadzoru. Gmina S. nie miała środków finansowych, aby w sposób prawidłowy przeprowadzić proces inwestycyjny. Korzystając z możliwości dofinansowania inwestycji Gmina S. podjęła działania, które za wszelką cenę miały finalnie doprowadzić do powstania Zakładu (...). Inwestor doskonale zdawał sobie sprawę, z zakresu robót budowlanych, które należy wykonać aby przystosować budynki w P. i S., nadto wiedział jakie mogą być tego koszty. Przyjęty plan działania zakładał, że mimo wszystko należy podpisać umowę o dofinansowanie inwestycji aby zdobyć dotację i tak przeprowadzić inwestycję, aby zgodnie z umową o dofinansowanie ją rozliczyć. Jednocześnie zarówno Inwestor, jak i wykonawca zdawali sobie sprawę z nierealności przyjętych terminów na prace remontowe. Zdaniem Sądu nie budzi

wątpliwości, że Wykonawca zgłosił się do przetargu tylko i wyłącznie dlatego, że miał pewność, iż terminy określone w ogłoszeniu o przetargu będą mogły być przesunięte, ewentualne niewykonanie robót w terminie nie pociągnie konieczności zapłaty kar umownych, a Gmina wywiąże się z obowiązku zapłaty. Z analizy materiału dowodowego wynika także, że taką wiedzę miał też oskarżony inspektor nadzoru K. Ś.. Oskarżeni wraz z Inwestorem porozumieili się co do przebiegu inwestycji.

Wnioski takie sąd wyprowadził z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie. Przechodząc do oceny poszczególnych dowodów zastrzec należy, że ich ocena dokonana będzie w zakresie zarzutów postawionych oskarżonym pomimo tego, że postępowanie dowodowe przeprowadzone przed sądem, zwłaszcza zeznania przesłuchanych świadków, wychodzą znacznie poza zakres aktu oskarżenia. Sąd zdaje sobie z tego sprawę, nie mniej jednak świadkowie zeznawali spontanicznie odnośnie przeprowadzonej inwestycji i nie musieli wiedzieć jakie zarzuty są stawiane oskarżonym. Jednocześnie z zeznań tych widać kontekst całej sytuacji, który również miał wpływ na ocenę zachowania oskarżonych.

Świadcowie D. G., K. S. (1), G. P., P. K., M. T., M. D. (2), A. W., R. N., M. K., B. P. to pracownicy Starostwa Powiatowego w M., Najwyższej Izby Kontroli i Urzędu Marszałkowskiego w T., czy Państwowej Straży Pożarnej. Ich zeznaniom sąd dał wiarę w całości, przy czym nie wszystkie były podstawą do ustalenia stanu faktycznego z uwagi na brak wiedzy świadków w tym zakresie. Zeznania były jasne, logiczne i precyzyjne. Świadcowie zeznawali rzeczowo, na okoliczności, w których brali udział w ramach wykonywanych czynności służbowych. Nie było żadnych podstaw do kwestionowania ich zeznań.

Tak samo należy ocenić zeznania świadków S. K. i P. M.. Świadcowie ci sporządzali dokumentację projektową zgodnie ze zleceniem Inwestora. Zeznania są jasne, logiczne i precyzyjne. Nie ma podstaw do przyjęcia, że zeznania nie odzwierciedlają rzeczywistego stanu rzeczy. Brak jest podstaw do uch kwestionowania.

Świadek J. M. (2) jest biegłym z dziedziny budownictwa i w ramach kontroli inwestycji przez Najwyższą Izbę Kontroli sporządził opinię. Opinia ta załączona została do sprawy i stanowi materiał dowodowy, jako dowód z dokumentów. Biegły został przesłuchany w charakterze świadka i potwierdził wnioski opinii. Sąd uznał zarówno zeznania świadka, jak i sporządzoną przez niego opinię, jako pełnowartościowy materiał dowodowy. Brak jest podstaw do jego kwestionowania.

Również w pełni sąd dał wiarę opinii sporządzonej przez biegłego T. S.. Opinia jest jasna i precyzyjna. Biegły wskazał szczegółowo zakres wykonanej pracy, uzasadnił swoje stanowisko i podał na jakiej podstawie wyprowadził wnioski końcowe. Żadna ze stron nie kwestionowała tychże wniosków. Kwestia związana z podstawą do wypłaty wynagrodzenia, gdzie wnioski opinii były kwestionowane, a mianowicie czy wynagrodzenie było ryczałtowe, niezależne od zakresu wykonanych robót, czy też ilość tychże robót miała wpływ na wysokość wynagrodzenia jest kwestią której rozstrzygnięcie zależy od sądu a nie biegłego, gdyż wynika z analizy umów łączących wykonawcę z inwestorem. Biegły przyjął określone stanowisko, uzasadnił je i w tym zakresie nie ma co do jego opinii żadnych merytorycznych zarzutów. Sąd ustalenia faktyczne co do zakresu wykonanych robót i zakresu robót nie wykonanych a których wykonanie wynikało z umowy czy też z protokołów i kosztorysów, sąd przyjął za prawidłowe i będące podstawą w ustaleniu stanu faktycznego.

Zasadniczo sąd dał wiarę zeznaniom świadków G. K., K. S. (2), M. P. (2), T. P., J. M. (1), A. C. (2), M. K. i E. M. albowiem brak było podstaw do ich kwestionowania. Świadcowie są lub byli pracownikami Gminy S. i byli zaangażowani w przygotowanie, przeprowadzenie i rozliczenie inwestycji. Świadcowie ci zeznawali w sposób, w którym chcieli umniejszyć swój udział w tejże inwestycji. Ich zeznania były ogólne, pytani co do szczegółów unikali precyzyjnych odpowiedzi. Sąd nie miał wątpliwości, że świadkowie ci doskonale zdawali sobie sprawę z przebiegu inwestycji. Że mieli postawiony cel jej ukończenia i rozliczenia tak, aby nie utracić dotacji. Jednocześnie trzeba mieć na uwadze, że w kontekście postawionych oskarżonym zarzutów wiedza świadków nie była kluczowa do ustalenia stanu faktycznego, gdyż w tym zakresie sąd opierał się na opinii biegłego i dowodach z dokumentów. Nie mniej jednak świadkowie uczestniczyli w odbiorach robót, byli członkami komisji i podpisywali protokoły odbioru. Stąd też zasłaniania się

niepamięcią lub niewiedzą zdaniem sądu ma na celu umniejszenie ich ewentualnej odpowiedzialności za przebieg inwestycji.

Sąd przyznał moc dowodową zebranych w sprawie dokumentom wymienionym powyżej, albowiem brak jest podstaw do kwestionowania ich autentyczności, poza tym żadna ze stron ich nie kwestionowała.

Oskarżeni w dacie wyrokowania byli osobami niekaranymi.

Reasumując, w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, okoliczności popełnienia przestępstwa i wina oskarżonych nie budzą wątpliwości, przy czym Sąd ustalił, że roboty na obiekcie w S. zakończono przed 4 grudnia 2014 roku a nie 2016 roku jak wskazano omyłkowo w akcie oskarżenia. Sąd nie miał wątpliwości, że dopuścili się przestępstwa z art. 271 § 1 kk.

Zgodnie z art. 271 § 1 kk odpowiedzialności karnej podlega funkcjonariusz publiczny lub inna osoba uprawniona do wystawienia dokumentu, która poświadcza w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne. Poświadczenie nieprawdy może polegać na potwierdzeniu okoliczności, które nie miały miejsca, lub na ich przeinaczeniu lub zatajeniu. Poprzez poświadczenie nieprawdy sprawca uprawniony do wystawienia dokumentu tworzy dokument autentyczny, jednakże o nieprawdziwej treści w zakresie okoliczności, które mają znaczenie prawne. Osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu jest osoba, która na podstawie normy prawnej jest upoważniona już w dacie popełnienia czynu zabronionego, do wystawienia dokumentu. Przestępstwo to może być popełnione tylko z winy umyślnej, w obu postaciach zamiaru.

Zgodnie z art. 115 § 14 kk dokumentem jest każdy przedmiot lub inny zapisany nośnik informacji, z którym jest związane określone prawo, albo który ze względu na zawartą w nim treść stanowi dowód prawa, stosunku prawnego lub okoliczności mającej znaczenie prawne. W związku z tą definicją nie ma wątpliwości co do tego, że protokoły robót budowlanych, tak jak i dziennik budowy, są dokumentem w rozumieniu art. 115 § 14 kk i art. 271 kk. Tak też rozstrzygnął SN w wyroku z 19 listopada 2004 roku w sprawie III K 81/04, gdzie wskazał, że nie jest trafny pogląd, że protokół robót budowlanych nie stanowi dokumentu w rozumieniu art. 271 kk albowiem jest to dokument istotny tylko dla wzajemnych stosunków stron umowy. Ponadto w wyroku tym Sąd wskazał, że inspektor nadzoru budowlanego, jest inną osobą uprawnioną do wystawienia dokumentu w rozumieniu art. 271 kk.

Zgodnie z art. 17 Ustawy Prawo budowlane (dalej Ustawa) uczestnikami procesu budowlanego w rozumieniu ustawy są między innymi inspektor nadzoru inwestorskiego i kierownik budowy lub kierownik robót. Jednym z podstawowych obowiązków kierownika budowy określonym w art. 22 pkt 2 Ustawy jest prowadzenie dokumentacji budowy. Jednocześnie zgodnie z art. 42 ust. 2 pkt 1 Ustawy, kierownik budowy zobowiązany jest prowadzić dziennik budowy. Obowiązki inspektora nadzoru określa art. 25 Ustawy. Do obowiązków tych należy reprezentowanie inwestora na budowie przez sprawowanie kontroli zgodności jej realizacji z projektem lub pozwoleniem na budowę, przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej, a także potwierdzanie faktycznie wykonanych robót oraz usunięcia wad, a także na żądanie inwestora, kontrolowanie rozliczeń budowy. Dziennik budowy, stosownie do art. 45 ust. 1 Ustawy, stanowi urzędowy dokument przebiegu robót budowlanych oraz zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku wykonywania robót i jest wydawany odpłatnie przez organ administracji architektoniczno-budowlanej. Szczegóły co do prowadzenia dziennika budowy i osób upoważnionych do dokonywania w nim wpisów zawiera Rozporządzenie Ministra Infrastruktury z 26 czerwca 2002 roku w sprawie dziennika budowy, montażu i rozbiórki, tablicy informacyjnej oraz ogłoszenia zawierającego dane dotyczące bezpieczeństwa pracy i ochrony zdrowia. Wskazać należy na § 2 ust. 1 i 2 Rozporządzenia, zgodnie z którym, dziennik budowy jest przeznaczony do rejestracji, w formie wpisów, przebiegu robót budowlanych oraz wszystkich zdarzeń i okoliczności zachodzących w toku ich wykonywania i mających znaczenie przy ocenie technicznej prawidłowości wykonywania budowy, rozbiórki lub montażu. Dziennik budowy prowadzi się w taki sposób, aby z dokonywanych w nim wpisów wynikała kolejność zdarzeń i okoliczności, o których mowa w ust. 1. W § 9 Rozporządzenia wskazano podmioty uprawnione do dokonywania wpisów w dzienniku budowy. Są nim zarówno kierownik budowy jak i inspektor nadzoru inwestorskiego. Ponadto stosownie do § 8 Rozporządzenia protokoły związane z budową lub sporządzane w trakcie robót budowlanych wpisuje się do dziennika

budowy. Mogą być sporządzone również na oddzielnych arkuszach przy czym powinny być w sposób trwały wpięte do oryginału dziennika budowy.

Mając powyższe przepisy prawne nie budzi wątpliwości, że oskarżeni K. Ś. i A. K. byli osobami pełniącymi samodzielne funkcje w budownictwie i na mocy nałożonego Ustawą Prawo budowlane obowiązku byli zobowiązani do dokonywania wpisów w dzienniku budowy. Jednocześnie zdaniem sądu zarówno dziennik budowy jak i sporządzane protokoły z częściowego odbioru robót i odbiorów końcowych były dokumentami w rozumieniu prawa karnego, a wpisy w nich umieszczane miały znaczenie prawne. Wpisy w dzienniku budowy miały dokumentować rzeczywisty przebieg robót budowlanych, w porządku chronologicznym ich wykonania. Odnośnie protokołów odbiorów robót również nie budzi wątpliwości, że miały znaczenie prawne, gdyż zgodnie z podpisanymi umowami pomiędzy Inwestorem a Wykonawcą, podstawą wypłaty wynagrodzenia było dokonanie odbioru częściowego prac albo odbioru końcowego. Na podstawie tychże protokołów wykonawca był uprawniony do wystawienia faktury Vat. Tym samym potwierdzenie w protokole, że prace zostały wykonane zgodnie z projektem czy też przyjętym harmonogramem, kiedy w rzeczywistości nie zostały wykonane, stanowi poświadczenie nieprawdy.

W tym stanie rzeczy Sąd uznał, że sprawstwo i wina oskarżonych jest udowodnione. Oskarżeni mieli pełną świadomość, że w dziennikach budowy dokonują wpisów o przebiegu prac budowlanych, które nie mają pokrycia w rzeczywistości. Tak samo potwierdzając wykonany zakres prac zgodnie z projektem i kosztorysami wiedzieli, że nie jest to zgodne z prawdą, gdyż część robót została zaniechana, w to miejsce wykonywano prace dodatkowe lub zamiennie, a część prac wykonana została w innym terminie. Skoro jednak w protokołach oświadczali, że wykonano prace szczegółowo wskazane w dokumentacji projektowej to świadomie składali fałszywe oświadczenia. Dopuścili się więc popełnienia zarzucanych czynów z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim. Oskarżeni doskonale zdawali sobie sprawę z tego, że aby Inwestor otrzymał dofinansowanie z (...) to musiał rozliczyć inwestycję zgodnie z umową. W tym celu rozpisali przebieg prac budowlanych w dziennikach budowy w sposób, aby zakończyć roboty budowlane w terminach wynikających z umów. Nawet pobieżna analiza wpisów prowadzi do wniosku, że wpisy nie odpowiadają rzeczywistości, a terminy robót są nierealne. Biegły w sporządzonej opinii szczegółowo to wykazał i uzasadnił, a sąd dowód ten uznał za w pełni wiarygodny. Podobnie było w przypadku protokołu odbioru robót. Protokoły były sporządzane po części po to, aby finansowo rozliczyć poszczególne etapy robót i wypłacić wynagrodzenie wykonawcy. Co prawda wykonawca zlecone prace wykonał i tutaj nie ma zarzutu, że w jakikolwiek sposób wyłudził pieniądze. Nie mniej jednak prace były wykonywane w innych terminach niż wynika to z protokołów, część była wykonana już wcześniej, tj. przed oficjalnym rozpoczęciem inwestycji. Jednak za te prace wykonawca nie mógł otrzymać zapłaty, gdyż Inwestor nie mógł oficjalnie wypłacić pieniędzy. Było to możliwe dopiero, gdy inwestycja oficjalnie została uruchomiona. Dlatego też sporządzano przedmiotowe protokoły które zawierały nieprawdziwe oświadczenia.

Sąd przyjął za oskarżycielem, że oskarżeni przy popełnianiu czynu I i III działali w czynie ciągłym określonym w art. 12 § 1 kk. Zgodnie z tym przepisem dwa lub więcej zachowań podjętych w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony. Oskarżeni obejmując swoje funkcje na przedmiotowej inwestycji doskonale zdawali sobie sprawę z okoliczności w których będą działać i wiedzieli jakie czynności będą musieli wykonać. Mieli więc z góry powzięty zamiar, że aby przeprowadzić inwestycję zgodnie z umową łączącą Inwestora z urzędem marszałkowskim będą musieli fałszować wpisy w dzienniku budowy i protokołach odbioru.

Za popełnienie przestępstwa z art. 271 § 1 kk ustawodawca przewidział karę pozbawienia wolności od 3 miesięcy do 5 lat. Przy wymiarze kary stosownie do art. 53 kk, uwzględnia się stopień winy oskarżonego, stopień społecznej szkodliwości czynu, cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Jednocześnie zgodnie z art. 37 a kk, jeżeli ustawa przewiduje zagrożenie karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 8 lat, można zamiast tej kary orzec grzywnę albo karę ograniczenia wolności.

Sąd zdecydował o wymierzeniu oskarżonym A. K., za popełnienie czynu opisanego w pkt I i II, a K. Ś. za popełnienie czynu opisanego w pkt III i IV, na podstawie art. 271 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 37 a kk, kar grzywny w wysokości po 50 stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę po 100 zł. Wymierzając karę sąd miał

na uwadze treść art. 20 kk zgodnie z którym każdy ze współdziałających odpowiada w granicach swojej umyślności niezależnie od odpowiedzialności pozostałych, jak i art. 55 kk, zgodnie z którym okoliczności wpływające na wymiar kary uwzględnia się tylko co do osoby której dotyczą. Nie mniej jednak stopień winy oskarżonych był zbliżony, jak i zbliżone były okoliczności w których dopuścili się popełnienia przestępstw, tak więc rozważania co do wymiaru kary można odnieść do obu oskarżonych jednocześnie. Wymierzając karę Sąd miał na uwadze stopień społecznej szkodliwości popełnionego czynu, rodzaj naruszonych przepisów i dotychczasową niekaralność oskarżonych. Sąd uznał, że stopień winy oskarżonych, jak i społeczna szkodliwość czynu była znaczna, nie mniej jednak mając na uwadze ich dotychczasowe życie, kara grzywny jawiła się jako wystarczająca do osiągnięcia celów kary. Oskarżeni świadomie godzili się na fałszowanie dokumentacji budowlanej. Ich działanie było przemyślane i nie było jednorazowe. Nie mniej jednak sąd uznał, że wymierzona kara będzie adekwatna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i ostatecznie spowoduje, że oskarżeni w przyszłości powstrzymają się przed popełnianiem przestępstw. Jako okoliczność łagodzącą sąd wziął pod uwagę dotychczasową niekaralność oskarżonych, ustabilizowany tryb życia i pozytywną prognozę kryminologiczną.

Zgodnie z art. 85 § 1 i 2 kk i art. 86 § 1 i 2 kk sąd wymierzył oskarżonym karę łączną grzywny w wymiarze 80 stawek po 100 zł o czym orzeczono w pkt 3 i 6 wyroku.

Zgodnie z art. 624 § 1 kpk Sąd obciążył oskarżonych koniecznością poniesienia kosztów sądowych w 1/2 ich wysokości, tj. po 2538,60 zł oraz wymierzył im opłaty zgodnie z Ustawą o opłatach w sprawach karnych po 800 zł.

SSR Daniel Sobociński

ZARZĄDZENIE

1. doręczyć obrońcom zgodnie z wnioskiem
2. z apelacją albo za 14 dni